

Излжганата мечка.

(Индийска приказка).

Поискало се на баба Меча да стане козината ѝ бяла. Така тя щяла да изглежда по-хубава и по-чиста. И тръгнала да пита, кого де срещне, как ще може да побели козината си. Срецинала кума Лиса и разказала болката си. Лиса се засмяла и нищо не ѝ казала. От дълго лутане, тя се уморила. Стигнала до езерото и рекла да пие вода и да се поокажпе. Над нея прехвръжната бяла птица като сняг — морската чайка. Със завист гледала Меча на тая птица.

— Ах, да може и моята козина да стане бяла! — въздъхната тя.

Като се поогледала на около, видяла на брега на езерото човек да лови риба с въдица.

— Аха, — изръмжала мечката — човека е умно животно. Ще се дъпитам до него.